

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH -74-104/(19)/11/BS

Warszawa, dnia 3 września 2012 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 65 /2012

Na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 w związku z art. 2 § 2 i 207 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 1997 r. Nr 137, poz. 926 ze zm.), w związku z wnioskiem przedsiębiorcy EXPRESS PLUS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wieliczce, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania odmawia rozłożenia na cztery raty kwoty kosztów przeprowadzonych badań próbki estru stanowiącego samoistne paliwo niespełniającej wymagań jakościowych, do uiszczenia których Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązał ww. przedsiębiorcę decyzją nr DIH-2 Nr 65/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 28 maja 2012 r. przedsiębiorca EXPRESS PLUS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wieliczce, zwany dalej „stroną postępowania”, złożył wniosek o rozłożenie na cztery miesięczne raty kwoty kosztów przeprowadzonych badań próbki estru stanowiącego samoistne paliwo niespełniającej wymagań jakościowych do uiszczenia, których Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązał ww. przedsiębiorcę decyzją nr DIH-2 Nr 65/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r.

W uzasadnieniu wniosku strona postępowania podniosła, iż znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Pismem z dnia 11 czerwca 2012 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę do przekazania dowodów potwierdzających istnienie ważnego interesu lub interesu publicznego, przemawiających – stosownie do art. 67a §1 Ordynacji podatkowej - za odroczeniem płatności podatku lub rozłożeniem zapłaty podatku na raty w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Strona nie przedstawiła powyższych dowodów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Decyzją DIH-2 Nr 65/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. wydaną na podstawie art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 12 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) Prezes UOKiK zobowiązał przedsiębiorcę EXPRESS PLUS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wieliczce do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 4808,09 zł, (łącznie koszt badania z VAT) (słownie: cztery tysiące osiemset osiem złotych dziewięć groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej estru stanowiącego samoistne paliwo o numerze 0295/11/4639.

Zgodnie z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 1997 r. Nr 137, poz. 926), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III tej ustawy stosuje się również do opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa, do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne, niż wymienione w § 1 pkt 1 tego przepisu organy, tzn. organy podatkowe. W myśl art. 3 pkt 8 ordynacji podatkowej, przez niepodatkowe należności budżetowe należy rozumieć niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych.

Stosownie do art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, organ może - na wniosek podatnika - odroczyć termin płatności podatku (w tym przypadku kwoty kosztów przeprowadzonych badań próbki estru stanowiącego samoistne paliwo), rozłożyć zapłatę na raty, odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej lub umorzyć w całości lub części zaległość podatkową. Zgodnie z przytoczonym przepisem skorzystanie przez organ z w/w możliwości jest uzasadnione w przypadku wystąpienia ważnego interesu podatnika lub interesu społecznego. Należy jednocześnie wskazać, iż w świetle orzecznictwa sądowoadministracyjnego sformułowanie art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej sprawia, że wystąpienie nawet ustawowych przesłanek nie obliguje organu podatkowego do zastosowania instytucji ulg w spłacie zobowiązań publicznoprawnych (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 listopada 2012 r., sygn. I SA/Op 166/10). Biorąc powyższe pod uwagę, decyzja o ewentualnym rozłożeniu ww. kwoty na raty wydana na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej ma charakter uznaniowy, co oznacza, że do organu administracji państwowej należy wybór jednego z możliwych sposobów rozstrzygnięcia sprawy. Organ jednocześnie jest związany wnioskiem Strony postępowania w tym zakresie, że nie może zastosować ulgi innej niż ta, o którą wniesiono. W niniejszej sprawie Strona postępowania w piśmie z dnia 28 maja 2012 r. wskazała, iż podstawą wystąpienia z wnioskiem o rozłożenie zobowiązania na raty jest jej trudna sytuacja finansowa.

Pojęcie ważnego interesu podatnika nie posiada definicji ustawowej, a zastosowane określenie ma charakter ogólny. W związku z powyższym, szczegółowej definicji należy poszukiwać w

orzecznictwie sądowym, stosownie do którego – przykładowo: ważnego interesu podatnika nie można utożsamiać z jego subiektywnym odczuciem, przekonaniem o potrzebie skorzystania z ulgi, w tym spowodowanym dolegliwością płacenia podatków” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 września 2009 r., sygn. I SA/Kr 696/09), „ważny interes podatnika zachodzi w sytuacji, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowych” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 2 lipca 2009 r., sygn. I SA/Ol 104/09). Przywołane orzeczenia pozwalają szczegółowo określić, co składa się na pojęcie ważnego interesu podatnika. Zgodnie z orzeczeniem NSA OZ w Katowicach z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. I SA/Ka 1821/98 „w sprawach stosowania ulg podatkowych przedmiotem oceny organów podatkowych musi być stan faktyczny, w tym głównie sytuacja finansowa, rodzinna i życiowa podatnika istniejąca w dacie rozstrzygnięcia sprawy”, jednakże z uwagi na fakt, iż Prezes UOKiK zgodnie z art. 24 w związku z art. 12 ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) jest Zarządzającym, który zobowiązuje kontrolowanego w drodze decyzji do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa i nie został wyposażony w narzędzia umożliwiające ustalenie sytuacji finansowej strony postępowania, musi przy ustalaniu ważnego interesu podatnika polegać na materiałach przekazanych przez stronę. W związku z powyższym, to na stronie postępowania w sprawie rozłożenia zobowiązania pieniężnego na raty ciąży obowiązek uprawdopodobnienia wystąpienia przesłanek zastosowania ulgi podatkowej. Wskazanie przez stronę postępowania trudnej sytuacji finansowej - jako przemawiających za rozłożeniem zobowiązania pieniężnego na raty - nie może być uznane za ważny interes podatnika, gdyż zgodnie z orzeczeniem NSA „niepowodzenie finansowe działalności gospodarczej nie może skutkować obowiązkiem rozłożenia zaległości podatkowej na raty” (wyrok NSA z dnia 18 kwietnia 2003 r., sygn. III SA 2040/01).

Ponadto, na podstawie wyroku NSA z dnia 21 marca 2001 r., „przesłanka „ważnego interesu podatnika” wymaga ustalenia sytuacji majątkowej podatnika, skutków ekonomicznych, jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla niego i jego rodziny. Jednakże podkreślić trzeba, iż organ podatkowy musi mieć na uwadze i to, że między innymi względy społeczne wymagają również, żeby zobowiązanie podatkowe było realizowane, a podatnik pochopnie nie był z nich zwalniany” (wyrok NSA OZ w Katowicach z dnia 21 marca 2001 r., sygn. I SA/Ka 577/00, niepubl.). Zgodnie z przywołanym orzeczeniem, Prezes UOKiK w trakcie postępowania w sprawie rozłożenia zobowiązania pieniężnego na raty musi uwzględnić nie tylko interes strony postępowania, ale także charakter, jaki ma zobowiązanie przedsiębiorcy do zwrotu kosztów badań laboratoryjnych próbki podstawowej estru stanowiącego samoistne paliwo niespełniającego wymagań jakościowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach,

ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc pod uwagę powyższe, rozłożenie nałożonego zobowiązania pieniężnego, polegającego na zwrocie kosztów badań próbki kwoty kosztów przeprowadzonych badań przedmiotowej próbki estru stanowiącego samoistne paliwo estru stanowiącego samoistne paliwo niespełniającego wymagań jakościowych, na raty należy uznać za nieuzasadnione. W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

EXPRESS PLUS Sp. z o.o., ul. G. Narutowicza 5, 32-020 Wieliczka.

